

Wtorek, 10 maja 2011 r.

- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych,
- F. mając na uwadze, że – zgodnie z ustaloną praktyką w Parlamencie – fakt, że postępowania prawne zostały wszczęte na mocy prawa cywilnego lub administracyjnego albo dotyczą pewnych aspektów objętych prawem cywilnym lub administracyjnym, sam w sobie nie uniemożliwia stosowania immunitetu przewidzianego w tym artykule,
- G. mając na uwadze, że udzielając rzeczzonego wywiadu, Luigi de Magistris wykonywał swoje obowiązki jako poseł do Parlamentu Europejskiego i prowadził działalności polityczną, przedstawiając wyborcom swoją opinię na temat sprawy o znaczeniu publicznym,
- H. mając na uwadze, że próby uniemożliwienia posłom do Parlamentu wyrażania swoich opinii w kwestiach leżących w uzasadnionym interesie publicznym i stanowiących przedmiot zaniepokojenia opinii publicznej oraz próby uniemożliwienia krytykowania przeciwników politycznych poprzez wszczynanie postępowań prawnych są nie do zaakceptowania w demokratycznym społeczeństwie i stanowią naruszenie art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, którego celem jest ochrona wolności wyrażania opinii przez posłów w trakcie wykonywania swoich obowiązków w interesie Parlamentu jako instytucji Unii Europejskiej,
1. wyraża zgodę na skorzystanie przez Luigiego de Magistrisa z immunitetu i przywilejów;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji właściwemu organowi Republiki Włoskiej i Luigiemu de Magistrisowi.

Skorzystanie z immunitetu poselskiego przez Bruno Gollnisha

P7_TA(2011)0189

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie wniosku Bruno Gollnisha o skorzystanie z immunitetu i przywilejów (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Bruno Gollnisha o skorzystanie z immunitetu w związku z postępowaniem karnym toczącym się przed sądem francuskim, przedstawiony dnia 10 czerwca 2010 r. i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 14 czerwca 2010 r.,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Bruno Gollnisha w dniu 26 stycznia 2011 r., zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1965 r. oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r. oraz 19 marca 2010 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej,
- uwzględniając art. 6 ust. 3 oraz art. 7 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0154/2011),

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 *Wagner/Fohrmann i Krier*, Zbiór Orzeczeń 1964, s. 195, sprawa 149/85 *Wybot/Faure i inni*, Zbiór Orzeczeń 1986, s. 2391, sprawa T-345/05 *Mote/Parlament*, Zbiór Orzeczeń 2008, s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 *Marra/De Gregorio i Clemente*, Zbiór Orzeczeń 2008, s. I-7929, i sprawa T-42/06 *Gollnisch/Parlament*.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

- A. mając na uwadze, że Bruno Gollnisch, poseł do Parlamentu Europejskiego, wystąpił z wnioskiem o skorzystanie z immunitetu parlamentarnego w związku ze środkami, które w ocenie posła ograniczają jego wolność, zastosowanymi przez władze francuskie w ramach postępowania sądowego w sprawie skargi z powództwa cywilnego z roszczeniem odszkodowania (plainte avec constitution de partie civile) wniesionej dnia 26 stycznia 2009 r. przez Międzynarodową Ligę przeciwko Rasizmowi i Antysemityzmowi (zwaną dalej LICRA) przeciwko anonimowej osobie za nawoływanie do nienawiści na tle rasowym,
- B. mając na uwadze, że wniosek o skorzystanie z immunitetu nie zawiera odniesienia do art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, w związku z czym nie ma on zastosowania,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, na który bezpośrednio powołał się Bruno Gollnisch w piśmie do przewodniczącego z dnia 10 czerwca 2010 r. i który ma zastosowanie w niniejszej sprawie, w czasie sesji Parlamentu Europejskiego posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa; mając też na uwadze, że nie może to stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek ze swoich członków,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 26 ust. 2 Konstytucji Republiki Francuskiej „żaden członek parlamentu nie może być aresztowany ani poddany pozbawieniu lub ograniczeniu wolności w związku z przestępstwem lub wykroczeniem bez zgody prezydium izby, do której należy, przy czym zgoda taka nie jest wymagana w przypadku popełnienia poważnego przestępstwa, ujęcia na gorącym uczynku lub skazania prawomocnym wyrokiem”, mając też na uwadze, że zgodnie z art. 26 ust. 3 „uwięzienie, stosowanie środków pozbawienia lub ograniczenia wolności albo ściganie członka Parlamentu ulega zawieszeniu na okres trwania sesji, jeżeli zażąda tego izba, do której należy”,
- E. mając na uwadze, że decyzję w sprawie wniosku o skorzystanie z immunitetu złożonego przez jednego z jego członków Parlament podejmuje według własnego uznania ⁽¹⁾,
- F. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli wystarczająco poważnego i precyzyjnego podejrzenia, że sprawę wniesiono z zamiarem zaszkodzenia politycznej działalności posła,
- G. mając na uwadze, że sprawa nie dotyczy działalności politycznej Bruno Gollnisch jako posła do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że dotyczy ona natomiast działalności Bruno Gollnisch o charakterze wyłącznie regionalnym i lokalnym jako radnego regionu Rodan-Alpy, w którym mandat – odmienny od mandatu posła do Parlamentu Europejskiego – uzyskał w wyniku bezpośrednich wyborów powszechnych,
- H. mając na uwadze, że Bruno Gollnisch złożył wyjaśnienia dotyczące powodów wydania komunikatu prasowego – który spowodował złożenie wniosku o skorzystanie z immunitetu – przez grupę polityczną rady regionalnej Rodan-Alpy, której jest członkiem, twierdząc, że został on napisany przez zespół Front National z tego regionu, w tym przez osobę odpowiedzialną za komunikację, która została „upoważniona do wypowiadania się w imieniu wybranych przedstawicieli Front National”; mając na uwadze, że skorzystanie z immunitetu parlamentarnego w takiej sytuacji byłoby nienależytym rozszerzeniem zakresu obowiązywania tych zasad, których celem jest uniknięcie zakłócenia funkcjonowania i niezależności Parlamentu,
- I. mając na uwadze, że zastosowanie wobec Bruno Gollnisch środków wydających się ograniczać wolność przed złożeniem wniosku o uchylenie jego immunitetu stanowi godne ubolewania naruszenie prerogatyw Parlamentu; mając jednak na uwadze, że władze francuskie złożyły już formalny wniosek o uchylenie jego immunitetu w celu zastosowania takich środków w przyszłości, nie ma już konieczności utrzymania immunitetu Bruno Gollnisch w tym zakresie,
- J. mając na uwadze, że decyzja, w jakim stopniu francuskie prawo dotyczące nawoływania do nienawiści na tle rasowym zostało naruszone i jakie mogą być tego konsekwencje sądowe, nie należy do Parlamentu, lecz do właściwych organów sądowych,
- K. mając na uwadze, że nie należy zatem utrzymać immunitetu parlamentarnego Bruno Gollnisch,

⁽¹⁾ Sprawa T-42/06 *Gollnisch/Parliament*, par. 101.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

1. w świetle powyższego podejmuje decyzję o nieutrzymaniu immunitetu i przywilejów Bruno Gollnisch;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji, właściwym władzom Republiki Francuskiej oraz Bruno Gollnischowi.

Uchylenie immunitetu poselskiego Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0190

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Bruno Gollnisch przekazany przez władze francuskie w dniu 3 listopada 2010 r. i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 24 listopada 2010 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Bruno Gollnisch w dniu 26 stycznia 2011 r. zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1965 r. oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r. oraz 19 marca 2010 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej,
 - uwzględniając art. 6 ust. 2 oraz art. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0155/2011),
- A. mając na uwadze, że francuski prokurator złożył wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Bruno Gollnisch, posła do Parlamentu Europejskiego, w celu umożliwienia wytoczenia powództwa w sprawie rzekomego nawoływania do nienawiści na tle rasowym celem przeprowadzenia dochodzenia i – w razie potrzeby – umożliwienia sądenia Bruno Gollnisch przed francuskim sądem pierwszej instancji, sądem apelacyjnym i sądem kasacyjnym,
- B. mając na uwadze, że uchylenie immunitetu Bruno Gollnisch wiąże się z domniemanym przestępstwem nawoływania do nienawiści na tle rasowym wynikającym z opublikowania dnia 3 października 2008 r. przez grupę Front National z regionu Rodan-Alpy, której przewodniczył Bruno Gollnisch, komunikatu prasowego,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa, oraz mając na uwadze, że nie może to stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregośkolwiek ze swoich członków,

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 Wagner/Fohrmann i Krier, Zbiór Orzeczeń 1964, s. 195, sprawa 149/85 Wybot/Faure i inni, Zbiór Orzeczeń 1986, s. 2391, sprawa T-345/05 Mote/Parlament, Zbiór Orzeczeń 2008, s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 Marra/De Gregorio i Clemente, Zbiór Orzeczeń 2008, s. I-7929, i sprawa T-42/06 Gollnisch/Parlament.